Ipsqts dis in hoc, qd posit ista reprobaō supponere demeritum,
seu petum orgle.
Ob. 6. Si intentio Praedestinationis seu dandi gloam eēt sine praevisis 405.
meritis, sed ex pura misericordia, tu aliqs bene posset dicere cum Calvino,
vel sum praedestinatus vel sum non? Si sum praedestinatus salvabor qdqd egero, si e non
salvarer, tu utiqs illa intentio Dei eēt effx: si autem non sum praedestinatus, tu non
salvabor sive bene sive male egero; & sic gratuita Praedestinaō seu
electio in inteone tollit oem sollicitudinem circa bona opera; q electio
intentiva gloā vel me salvabit q e effx, vel me damnabit; et sic
ego non possum aliqd ad id qtribuere; qsqtr sive damner sive salver
deg re in cāa non ego, cum ista electio nulla dicat respectum ad mea
merita. Z hoc electio in inteone e suppoō antecedens inferens fatalem
necessitatem, adeoqs tollit liberum arbitrium: sed qd tollit liberum arbitrium
sapit sectam Calvini: go S. S. sapit sectam Calvini. Quod i retorqt
argumentum qtra adversos, si sum praedestinatus ex praevisione meritorum
per suam media, vel illa sua media seu praevisio meritorum e effx vel non?
si e effx, tu infallibiliter salvabor qdqd egero: si autem non e effx, tu non salvabor
qdqd egero, qd e illa sua non sit certa & effx non poterit dicere,
alias meritum & pium meriti respenderent in hoem cum semipelagianis.
2do S. Deus ponit aliqm in his vel illis circumstantijs, vel efficaciter con-
-sentit vel non? Si non qsentit, tu gratia Dei e inanis & vacua, & insuper
talis hoē per errorem in has vel illas circumstantias non e melioris qditionis
qm hoē qui non e positus in his vel illis circumstantijs. Si e infallibiliter
qsentit, tu positus in his circumstantijs qsentit, & qdqd egerit salvabitur,
& adē ratō formalis praedestinaonis: si non ponatur in his circumstantijs